

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Juli Maaned

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 220. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972046405696/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Jeg flytted langsomt mine Been,
Og lod Dig varligt glide
Ned paa din Faders Trappesteen
Og stod saa ved din Side.
Hvi dvæled vi? ak, aabenbart
Det var Gud Amor blevet klart,
At nu var det paatide!

Han lærte os at kjende nu
To Læbers søde Varme.
Du trykked mig med stille Blu
I dine unge Arme.
Vi glømte Alt omkring os, Alt,
Vi hørte ei de Dryp, der faldt,
Paa Silkeskjermen larme.

O, dette lange — lange Kys,
Vor første Blomst i Vaaren,
Det lever end, som var det nys
For os til Verden baaren.
Det lever som min bedste Skat
I Glædens Solskin, Sorgens Nat,
I Smilet og i Taaren.«

JULI MAANED.

1868.

Aarets rige, varme Hjerte!
Efter Vintrens Kamp og Smerte,
Efter Vaarens lette Flagren
Kommer Du med Guld paa Agren,
Fulgt af Solens Blus, der sødmer
Frugten, som bag Løvet rødmer, —

Kifdens Rislen gennem Dalen, —
Dagens Gløden, — Nattesvalen.
Ei paa Vinterpsalmesangen
Tænker Du, der over Vangen
Hvined treven og fortrøden,
Som var Alt nu stedt i Nøden;
Kuldens Kjæmpeslægt ei finder
Hjem blandt dine friske Minder.
Fremtids Varsler ei Du ændser:
Inden dine egne Grændser
Har Du Nok for hele Livet
I den Fylde, Dig er givet.
Ei Du jager mod det Fjerne:
Hvad er Dig den kolde Stjerne,
Som nedstirrer fra det Høie,
Mod et Smil fra Rosens Øie?
Rosen, som — vil Alt end briste —
Er det Første og det Sidste,
Og hvis Duft, med Livets Kræfter,
Hvert et Hjerte tørster efter. —
Bien liig, Du sødt beruser
Dig i alle Sødheds Sluser.
Er i Solens Favntag svundet
Kraften Dig, din Vinge bundet,
Hvælver selv Du Skovens Skygge,
Hvor de tusind Drømme bygge,
Der, liig Blomsterduft og Druer,
Atter tænde Hjertets Luer.
Du er Jubel, Du er Glæde,
Ikke Du forstaaer at græde,
Ikke kjender Du til Smerte, —
Aarets rige, varme Hjerte!